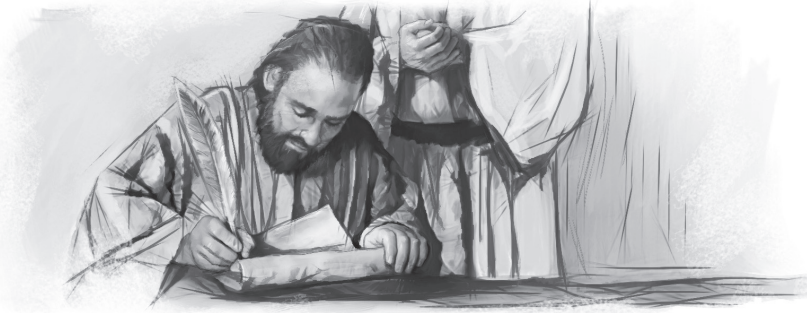

அன்பால் உந்தப்பட்ட ஊழியம்

ஓய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: 2கொரி 1:3-14; 2:17; 4:2; 1கொரி 16:5-7; 2கொரி 7:5-13; 2:5-17.

மனன வசனம்: அன்றியும், நீங்கள் துக்கப்படும்படிக்கு எழுதாமல், உங்கள்மேல் நான் வைத்த அன்பின் மிகுதியை நீங்கள் அறியும்படிக்கே, மிகுந்த வியாகுலமும் மன இடுக்கமும் அடைந்தவனாய் அதிகக் கண்ணீரோடே உங்களுக்கு எழுதினேன். 2கொரிந்தியர் 2:4.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுக்கு வாழ்க்கை எளிதாக இருக்கவில்லை. சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்; உயிருக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலைகள் உண்டாயின; அந்நிலையில் பின்வருமாறு எழுதினார்: 'யூதர்களால் ஒன்றுகுறைய நற்பதடியாக ஐந்துதரம் அடிபட்டேன்; மூன்றுதரம் மிலாறுகளால் அடிபட்டேன், ஒருதரம் கல் லெறியுண்டேன், மூன்றுதரம் கப்பற்சேதத்தில் இருந்தேன், கடலிலே ஓர் இராப்பகல் முழுவதும் போக்கினேன். அநேகந்தரம் பிரயாணம்பண்ணினேன்; ஆறுகளால் வந்த மோசங்களிலும், கள்ளரால் வந்த மோசங்களிலும், என் சுபஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும், அந்நிய ஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும், பட்டணங்களில் உண்டான மோசங்களிலும், வனாந்தரத்தில் உண்டான மோசங்களிலும், சமுத்திரத்தில் உண்டான மோசங்களிலும், கள்ளச்சகோதரரிடத்தில் உண்டான மோசங்களிலும்; பிரயாசத்திலும், வருத்தத்திலும், அநேகமுறை கண்விழிப்புகளிலும், பசியிலும் தாகத்திலும், அநேகமுறை உபவாசங்களிலும், குளிரிலும், நிர்வாணத்திலும் இருந்தேன். இவை முதலானவை களையல்லாமல், எல்லாச் சபைகளைக்குறித்தும் உண்டாயிருக்கிற கவலை என்னை நாள்தோறும் நெருக்குகிறது.' 2கொரி 11:24-28.

கொரிந்து சபையின்மீது பவுலுக்கு 'ஆழ்ந்த கவலை' இருந்ததை அச்சபைக்கு எழுதிய நிரூபங்களில் காண்கிறோம். அதன் மத்தியிலும், கிறிஸ்து நம்மீது வைத்துள்ள கைவிடாத அன்புபோல, அவர்கள்மீது குறைவின்றி அன்புகாட்டினார். இயேசு நம்மீது வைத்துள்ள அன்பைப் பிரதிபலிக்கிற வகையில் சபைகளை நேசிப்பதை இயேசுவிடமிருந்தே பவுல் கற்றுக்கொண்டார். 2கொரி 5:14; 1கொரி 11:1.

2026, ஆகஸ்ட் 29 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

நன்றிசெலுத்துதல்

2கொரி 1:3-7 இல், பவுல் நன்றியுணர்வுடன் பேசுவதற்கு என்ன காரணம்?

பாடுபடுகிறவர்களுக்கு தேவன் ஆறுதல் அளிப்பதால் நன்றிசெலுத்துகிறார். இந்த வேதாகமப் பகுதியில், **பரகலியோ** (ஆறுதல் அளிப்பது) என்கிற கிரேக்க வினைச்சொல்லும், **பரக்லிசிஸ்** (ஆறுதல்) என்கிற பெயர்ச்சொல்லும் இணைந்து பத்து முறை வருகின்றன. 2கொரி நிருபம்முழுவதிலும் இந்த வார்த்தைகள் மொத்தம் 29 முறை வருகின்றன; எனவே மூன்றில் ஒரு பங்கு இந்தப் பகுதியில் மட்டுமே வருகிறது. தேவன், 'இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறார்; அவரே எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் எங்களுக்கு ஆறுதல்செய்கிறவர்'. 2கொரி 1:3,4.

தேவனிடமிருந்து ஆறுதலைப் பெறுகிறவர் தான் மட்டும் அதை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. 2கொரி 1:4,5. துயரமடைந்து, தேவ ஆறுதலைப் பெற்ற ஓர் இருதயம் மட்டுமே, உபத்திரவத்தில் இருப்பவர்களுக்கு திறம்பட ஆறுதல்தர முடியும்.

பவுல்தானே உபத்திரவங்களின்போது தேவனிடமிருந்து ஆறுதலைப் பெற்றதால், அவரால் மற்றவர்களையும் ஆறுதல்படுத்த முடிந்தது. 'நாங்கள் உபத்திரவப்பட்டாலும் அது உங்கள் ஆறுதலுக்கும் இரட்சிப்புக்கும் ஏதுவாகும்; நாங்கள் ஆறுதலடைந்தாலும் அதுவும் உங்கள் ஆறுதலுக்கும் இரட்சிப்புக்கும் ஏதுவாகும்'. 2கொரி 1:6. இதுதான் அன்பு!

2கொரி 1:8-11 இல், பவுல் எதற்காக நன்றிசெலுத்துகிறார்?

'தங்கள் பலத்திற்கு மிஞ்சின அதிக பாரமான வருத்தம்' பற்றி பவுல் குறிப்பிடுகிறார்; இது அவரும் அவரது சக ஊழியர்களும் தங்கள் வாழ்க்கையே முடிந்து விட்டதாக அஞ்சம் அளவுக்கு இருந்தது. 2கொரி 1:8. உயிர்த்தெழுதல் மட்டுமே தங்களின் ஒரே நம்பிக்கை என்று நினைக்கிற நிலைக்குச் சென்றார்கள். ஆனாலும், தேவன் அவர்களைத் தப்புவித்தார், சூழ்நிலை மாறியது. 2கொரி 1:10. மரண பயத்திலிருந்தவர்கள், தேவன் தங்களை மீண்டும் தப்புவிப்பார் என்கிற முழுநம்பிக்கையை மீண்டும் பெறுகிறார்கள். 2கொரி 1:8; 1:10. கடந்த காலத்தில் தேவன் கொடுத்த வெற்றிகள், எதிர்காலத்திலும் அவர் வெற்றிகொடுப்பார் என்கிற நம்பிக்கையை நமக்குத் தருகின்றன. நாம் தேவன்மீது நம்பிக்கை வைக்கக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு அவர் உபத்திரவங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். பாடுகள் நம்மை ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சிக்கு வழிநடத்தும், நாம் தேவனோடு நெருங்கிச் சேருவதற்கு நாம் அனுமதிக்கிற வரையிலும் அது நடக்கும். பிறருக்காகப் பரிந்து பேசுகிற ஜெபத்தின் வல்லமையையும், தேவனுடைய விடுதலையினால் நமக்குள் உருவாகிற நன்றியுணர்வையும் பவுலின் நன்றியறிதலிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளமுடிகிறது. 2கொரி 1:11.

நாம் அனைவருக்குமே ஏதோ ஒரு வழியில் பாடுகள் உண்டாகின்றன; அவற்றைக் கையாளுவதற்கு இன்று நீங்கள் கற்ற என்ன பாடம் பயனுள்ளதாக இருந்தது?

கபடின்மையும் திவ்விய உண்மையும்

கொரிந்தியர்கள்மீது பவுல் அன்பு வைத்திருந்தாரென நேற்றுப் பார்த்தோம். தேவனிடமிருந்து ஆறுதலைப் பெற்றவர், அவர்களது பாடுகளில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். 2கொரி 1:1-11. அவரும் அவரது சக ஊழியர்களும் கொரிந்து சபை உறுப்பினர்களிடம் நேர்மையாக நடந்துகொண்டதில் அந்த அன்பு வெளிப்பட்டதை இன்று பார்ப்போம்.

கொரிந்தியர்களிடம் பவுல் நேர்மையாக நடந்துகொண்டது அவர்கள்மீது அவர் வைத்திருந்த அன்பை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது? 2கொரி 2:17; 4:2 ஆகிய வற்றின் வெளிச்சத்தில் 2கொரி 1:12-14 ஐ வாசியங்கள்.

பவுல் இந்த நிருபத்தின் மீதமுள்ள பகுதியில் விவரிக்கப்போகிற முக்கியக் கருத்துகளை 2கொரி 1:12-14 அறிமுகப்படுத்துகின்றன. கொரிந்துவிலிருந்த சிலர் பவுலின் நேர்மையையும், அவரது அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் குறித்துக் கேள்வி எழுப்பினர். பவுல் உறுதியற்ற குணமும் தடுமாற்றமும் கொண்டவர் என்றும், அது அப்போஸ்தல ஊழியத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்றும் கருதினர். இதற்குப் புதிலளிக்கும் விதமாக, தானும் தன் சக ஊழியர்களும் அவர்களிடம் மிகுந்த நேர்மையுடன் நடந்துகொண்டதை பவுல் வலியுறுத்துகிறார்.

பவுலும் அவரது சக ஊழியர்களும் நடந்துகொண்ட விதங்களை இரண்டு வார்த்தைகள் சித்திரிக்கின்றன: **(1) கபடின்மை (2) திவ்விய உண்மை.** 2கொரி 1:12. ‘கபடின்மை’ என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை ஹப்லோட்டெஸ். இது பேச்சிலும் நடத்தையிலும் நேர்மையுடன் இருப்பதாகும்; சுருக்கமாக, நோக்கங்களில் தூய்மையாக இருப்பதாகும். எபே 6:5; கொலோ 3:22. அதேபோல், ‘திவ்விய உண்மை’ என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை எய்லிக்கீனியா; இது நேர்மையையும் நோக்கங்களின் தூய்மையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பவுலின் நோக்கங்கள் தூய்மையானவை என்பதில் கொரிந்தியர்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது. தேவனை ஆதாரமாக வைத்து கபடில்லாமலும் உண்மையோடும் தான் நடப்பதை தெளிவுபடுத்துகிறார். புதிய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வேதாகமத்தில் இது, ‘தேவனிடத்திலிருந்து வருகிற தூய நோக்கங்கள், நேர்மை’ என்று வருகிறது. 2கொரி 1:12. அதே வசனத்தில், இந்த ஊழியப்பண்புகள் ‘தேவனுடைய கிருபையினால்’ நமக்கு வழங்கப்படுவதாக பவுல் மேலும் உறுதியளிக்கிறார்.

பவுல் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு எழுதியிருந்த வார்த்தைகளை அவரது எதிரிகள்தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். 2கொரி 1:13,14. தன் நோக்கங்கள் தெளிவானவை, புரிந்துகொள்ளக்கூடியவை என்று பவுல் உத்தரவாதம் அளிக்கிறார். தன் வார்த்தைகள், நோக்கங்கள் மற்றும் செயல்களின் நேர்மை ‘கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாளில்’ தெளிவாக வெளிப்படும் என்று நம்பினார். 2கொரி 1:14.

உங்களது நோக்கங்களும் எண்ணங்களும் நன்மையும் நேர்மையுமாக இருந்தபோதிலும், பிறரால் சந்தேகிக்கப்பட்ட அல்லது கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்ட அனுபவம் உங்களுக்கு எப்படி இருந்தது? மற்றவர்களுடைய நோக்கங்கள்பற்றி நாம் கேள்வி கேட்கும்போது, எவ்வளவு கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி இதிலிருந்து என்ன தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்?

அன்பின்நிமித்தம் திட்டங்களில் மாற்றம்

பவுலின் நோக்கங்களையும் அன்பையும் கொரிந்துவிலிருந்த சிலர் சந்தேகித்தார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம், தனது பயணத்திட்டங்களில் அவர் செய்த மாற்றங்கள் ஆகும். 2கொரி 1:15-2:4. அதுபற்றி இன்று ஆராய்வோம்.

பவுலின் ஆரம்பப் பயணத்திட்டம் என்னவாக இருந்தது? 1கொரி 16:5-7.

பவுல்முன்பு கொரிந்துவில் இருந்தார். இப்போது மீண்டும் கொரிந்துவுக்கு மக்கெதோனியா வழியாக வந்து, குளர்காலத்தில் அங்கு தங்கத் திட்டமிட்டிருக்கலாம். 1கொரி 16:5,6. கொரிந்துவிலிருந்து எருசலேமிலிருந்த தரித்திரருக்காக மக்கெதோனியாவில் சேகரிக்கப்பட்ட காணிக்கையுடன் யூதேயாவுக்குச்செல்ல விரும்பினார். ஆனாலும், கொரிந்துவிலிருந்து தீமோத்தேயு கொண்டு வந்த ஒரு மோசமான அறிக்கையால் திட்டங்களை மாற்றினார். 1கொரி 4:17; 16:10; 2கொரி 1:1.

எபேசுவிலிருந்து நேராக கொரிந்துவுக்குச் சென்று, தீமோத்தேயு தெரிவித்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண விரும்பினார். அவருடைய புதிய பயணத்திட்டம்: எபேசு-கொரிந்து-மக்கெதோனியா-கொரிந்து-யூதேயா என்பதாகும். 2கொரி 1:15,16. எபேசுவிலிருந்து கொரிந்துவுக்குச் சென்றார். மீண்டும் எபேசுவுக்கே திரும்பினார். பயணத்திட்டங்கள் மாறின. திட்டமிட்டபடி உடனடியாக கொரிந்துவுக்குச்செல்லவில்லை; ஏனெனில், அவரது முந்தைய வருகை சுமுகமாக இருக்கவில்லை. எனவே, எபேசுவுக்குத் திரும்பி, அங்கு இருந்தபடியே அவர்களுக்கு நிரூபம் எழுதினார். மீண்டும் நேரில் சென்று, குழ்நிலையை மோசமாக்குவதைவிட ஒரு நிரூபத்தை அனுப்பிவைக்க விரும்பினார். 2கொரி 2:1,3.

பவுலின் முந்தைய வருகையின் நோக்கங்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவர் நம்பகத்தன்மை இல்லாதவர், தங்கள்மீது போதிய அன்பில்லாதவர் என்று கொரிந்துவில் சிலர் கூறினர். 2கொரி 1:17. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, கொரிந்தியர்களின் பார்வையை கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தின் பக்கம் திருப்பினார். கிறிஸ்துமூலம் தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வாறு உண்மையாக இருந்தாரோ, அதேபோல சரியான தருணத்தில் கொரிந்தியர்களைச் சந்திப்பதில் தானும் உண்மையாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். 2கொரி 1:18-22.

‘எங்களால் தேவனுக்கு மகிமையுண்டாகும்படி, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களெல்லாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும், அவருக்குள் ஆமென் என்றும் இருக்கிறதே’. 2கொரி 1:20.

குழ்நிலைகளுக்கேற்ப ‘ஆம்’ அல்லது ‘இல்லை’ என்ற மாறிமாறிப் பேசுகிற குழப்பமான பதிலாக அவரது பதில் இருக்கவில்லை. தேவனுடைய கிரியைகள் கிறிஸ்துவில் எவ்வாறு ‘எப்போதும் ‘ஆம்’ என்று இருக்கிறதோ, அதேபோல அவரது பதிலும் ‘எப்போதும் ‘ஆம்’ என்றே இருந்தது. 2கொரி 1:19.

ஆகவே, கொரிந்தியர்கள் மீதிருந்த உண்மையான அன்பால்தான் அவர்களை நேரில் சென்று சந்திப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு நிரூபத்தை எழுதினார். 2கொரி 2:4. வேதனை நிறைந்த முந்தைய வருகைக்குப் பிறகு உடனடியாக மற்றொரு வருகையை மேற்கொள்வது அவர்களுக்கு மேலும் வேதனையையே கொடுத்திருக்கும்; அவர் அங்கு நேரில் சென்று, கொடுக்க நினைத்த மகிழ்ச்சியை அது கொடுத்திருக்காது. 2கொரி 1:24; 2:3. அவரது நல்ல நோக்கங்களை எவ்வளவுக்குத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள்!

மன்னித்தலும் அன்பை உறுதிப்படுத்தலும்

கொரிந்தியர்களை இரண்டாவது முறை நேரில் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக, பவுல் எபேசவுக்குத் திரும்பிய பிறகு ஒரு நிருபத்தை எழுதி அனுப்பினார். அது 'கண்டிப்பான நிருபம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. 2கொரி 2:3,4; 7:8,12.

அவர் அவர்களுக்கு எழுதிய நிருபத்தால் உண்டான விளைவு என்ன? அதற்கு பவுலின் எதிர்வினை எவ்வாறு இருந்தது? 2கொரி 7:5-13.

பவுலும் தீத்துவும் பின்னர் மக்கேதோனியாவில் சந்தித்தனர். அங்கே பவுல் எழுதின கண்டிப்பான வார்த்தைகளால் நல்ல விளைவுகள் உண்டான நற்செய்தியை, தீத்துவினமூலம் பவுல் அறிந்தார். இதைக் கேட்டு அந்த அப்போஸ்தலன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார். இதற்குமுன்பு, கொரிந்துவிலிருந்த சிலர் பவுலுக்கு எதிராக நின்ற சூழலில், இப்போது சபையார் அவருடைய பக்கம் நின்றனர். நம் தலைவர்களை ஆதரிப்பது எவ்வளவு முக்கியமானது! சபை உறுப்பினர்களாகிய நாம் அவர்களது ஊழியப்பணியைத் தற்போதிருப்பதைவிட மிகவும் எளிதாக்க முடியும்.

2கொரி 2:5-11 இன் மையக்கருத்து என்ன?

இந்தப் பகுதி சபையின் ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கையைப் பற்றியதாகும். இங்கு வருகிற குற்றவாளியார்? 1கொரி 5:1-5 இல் கூறப்பட்டுள்ள முறைதவறிய உறவில் ஈடுபட்ட நபரா, வேறொருவரா என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. பவுல் தனது பயணத்திட்டங்களில் நிலையில்லாமல், தங்கள்மீது அக்கறையில்லாமல் இருப்பதாக சபையிலிருந்த மற்றவர்களிடம் குற்றச்சாட்டைப் பரப்பிய நபராக இருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். பின்னணியை வைத்துப் பார்த்தால், இந்த இரண்டாவது கருத்தே மிகவும் பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. எப்படியிருந்தாலும், பாவத்தில் விழுகிற ஒருவரை சபை நடத்தவேண்டிய விதத்தைவலியுறுத்துவதே இந்தப் பகுதியின் மிகமுக்கியமான போதனையாகும்.

பாவம் செய்தவரை மன்னித்து, அவர்மீதான அன்பை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துவதன்மூலம் அந்த நபரைச் சீர்ப்படுத்துவதே சபையின் ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கையின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். 2கொரி 2:6-8,10. மேலும், சபையின் ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கை வேதனையைக் கொடுக்கலாம்; ஆனால் அது தேவைதான் என்பதையும் இந்தப் பகுதி உணர்த்துகிறது. அதாவது, சில சபைகள் நல்ல எண்ணம் கொண்டவையாக, 'கிருபை' சார்ந்தவையாக இருந்தாலும்கூட, வெளிப்படையான, பகிரங்கமான பாவங்களை எதிர்த்துப் பேசுவதோ கையாளுவதோ இல்லை. மறுபுறம், சில சபைகள் மிகவும் கடினமாக, மன்னிக்காத குணமுடையவையாக, கொடூரமானவையாக இருக்கக்கூடும். பாவத்தைக் கையாளவேண்டும்; ஆனால், அதை அன்போடு செய்யவேண்டும். அதனால் தான், குற்றம்செய்தவரிடம் அன்பை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துமாறு சபையை அறிவுறுத்தமுடிந்தது. 2கொரி 2:8. ஏனெனில் அவருக்குத்தானே அந்தச் சபை மீது அன்பு இருந்தது. 2கொரி 2:4!

கொரிந்துவிலிருந்த சபை பவுல் வெளிப்படுத்திய அன்புமூலமாக தேவ அன்பைப் பெற்றிருந்ததால், குற்றம்செய்தவரை அதால் நேசிக்கமுடிந்தது. 2கொரி 2:8. இது அன்பைப்பற்றி நமக்கு என்ன போதிக்கிறது?

கிறிஸ்துவுக்குள் வெற்றி

அவர்களுக்கு ‘கண்டிப்பான நிருபத்தை’ எழுதிய பிறகு பவுல் எங்கே போனார்? அங்கே என்ன செய்தார்? 2கொரி 2:12,13.

தீத்துவுக்காகக் காத்திருந்தபோது பவுலின் இருதயம் அமைதியற்றிருந்தது. 2கொரி 7:5,6. அந்த அமைதியற்ற சூழ்நிலையிலும், அவரால் இயேசுவைப்பற்றிப் பேசாமல் இருக்கமுடியவில்லை. 2கொரி 2:12. இயேசுவை அவ்வளவாக நேசித்தார். அந்தச் சமயத்தில், தான் எழுதிய நிருபத்தின் விளைவு என்னவாக இருக்குமென அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. தீத்துவைக் கண்டு, கொரிந்தியர்களின் பதிலை அறிந்துகொள்ள ஆவலாய் இருந்தார்.

துரோவா பட்டணத்திற்குச் சென்றார்; அங்கே பவுலின் ஊழியம் வெற்றிகரமாக இருந்தது, ஆனால் ‘அவரால் அங்கு அதிக நாட்கள் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. ‘எல்லாச் சபைகளைக்குறித்தும்’, குறிப்பாகக் கொரிந்து சபையைக் குறித்தும் உண்டாயிருந்த கவலை அவருடைய இருதயத்தை மிகவும் பாரப்படுத்தியது. அவர்துரோவாவில் தீத்துவைச் சந்தித்து, கொரிந்து சகோதரர்களுக்கு அனுப்பிய ஆலோசனைகளையும் கண்டிப்புகளையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட விதம்பற்றி அவரிடமிருந்து அறிந்துகொள்ளக் காத்திருந்தார்; ஆனால் ஏமாற்ற மடைந்தார். அந்த அனுபவத்தைக்குறித்து நான் என் சகோதரனாகிய தீத்துவைக் காணாததினாலே, என் ஆவிக்கு அமைதலில்லை. என்று எழுதினார். எனவே, அவர்துரோவாவை விட்டுப்புறப்பட்டு மக்கெதோனியாவுக்குச் சென்றார், அங்கே பிலிப்பி பட்டணத்தில் தீமோத்தேயுவைச் சந்தித்தார்’. Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 323.

மக்கெதோனியாவில் தீத்துவைச் சந்தித்து, கொரிந்தியர்களின் எதிர்வினை நல்ல விதமாக இருந்ததைக் கேட்டபோது, பவுலின் எதிர்வினை என்னவாக இருந்தது? 2கொரி 2:14-17.

மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால், தேவன் ‘கிறிஸ்துவுக்குள் எப்பொழுதும் எங்களை வெற்றிசிறக்கப்பண்ணுகிறார்’ என்றார். 2கொரி 2:14. எவ்வளவு அற்புதமான வார்த்தைகள்! கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தால் நிறைந்த ஓர் இருதயம், ‘அவரை அறிகிற அறிவின் வாசனையை’ எல்லா இடங்களிலும் பரப்புகிறது. 2கொரி 2:14.

வருத்தத்தோடு எழுதிய கடிதம் அவர் எதிர்பார்த்த விளைவை உண்டாக்கியதால், கிறிஸ்துவுக்குள் பவுல் மகிழ்கிறார். 2கொரி 7:5-9. அது ஒரு பெரிய வெற்றி. அதே வேளையில் கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலனாக, தான் திவ்விய உண்மையுடன் நடந்ததை 2கொரி 2:17 இல் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறார். 2கொரி 2:17; 1:12. இந்த வேதபகுதியின்படி, கிறிஸ்துவின் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரருக்கும் கள்ள ஊழியக்காரருக்கும் உள்ள வேறுபாடு உண்டு: கள்ள ஊழியக்காரர்கள் சுயநலத்திற்காக சுவிசேஷத்தை வியாபாரமாக்குகிறார்கள்; ஆனால் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்கள் கிறிஸ்துவில் முழு இருதயத்தோடு அன்பு கூர்ந்து, தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள்.

நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும், இயேசுவின் நாமத்தில் அதைச் செய்யும்போது, எத்தகைய நோக்கத்தால் தூண்டப்படுகிறீர்கள்?

மேலும் படிக்க:

‘மிகப்பெரிய துக்கங்களைச் சுமந்தவர்களே, பெரும்பாலும் மற்றவர்களுக்கு மிகப் பெரிய ஆறுதலைக் கொடுத்து, செல்லும் இடமெல்லாம் மகிழ்ச்சியைப் பரப்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு வந்த உபத்திரவங்களினால் சிட்சிக்கப்பட்டு, மென்மையான குணமுள்ளவர்களாக மாறுகிறார்கள்; துன்பங்கள் அவர்களைத் தாக்கியபோது தேவன்மீது வைத்த நம்பிக்கையை இழக்காமல், அவரது பாதுகாக்கும் அன்பை இன்னும் நெருக்கமாகப் பற்றிக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய கனிவான பராமரிப்பிற்கு உயிருள்ள சாட்சிகளாக விளங்குகிறார்கள்’. Ellen G. White, God’s Amazing Grace, p. 122.

‘அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை எப்பொழுதும் ஒளியையும் ஆறுதலையும் சமாதானத்தையும் வீசிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதில் தூய்மையும் விவேகமும் கபடின்மையும் பயனுள்ளதன்மையும் காணப்படும். அது மற்றவர்களில் தாக்கத்தை உண்டாக்குகிற சுயநலமற்ற அன்பால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அது கிறிஸ்துவினால் நிறைந்திருக்கிறது, மேலும் அத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ்கிறவர் செல்லும் இடமெல்லாம் வெளிச்சமான பாதையை விட்டுச்செல்கிறார்’. God’s Amazing Grace, p. 122.

‘சபையிலிருந்து தவறுகளைக் கண்டிப்பது அவசியம் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கருதினார், ஆனால் தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி கண்டிக்கும்போது தன் சுயக்கட்டுப்பாட்டை இழக்கவில்லை. தான் அவ்வாறு செய்ததற்கான காரணத்தைக் கவனமாக விளக்குகிறார். தவறு செய்தவர்களுக்குத் தான் ஒரு நண்பன் என்கிற எண்ணத்தை ஏற்படுத்த அவர் எவ்வளவு கவனமாகச் செயல்பட்டார்! அவர்களுக்கு விசனத்தை உண்டாக்குவது தனக்கும் வேதனையளிக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குப் புரியவைத்தார். தன் நலனும் அவர்களது நலனும் ஒன்றே என்கிற ஆழமான எண்ணத்தை அவர்களுடைய மனதில் பதியவைத்தார்’. Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1094.

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 தான் ஊழியத்தில் திவ்விய உண்மையுடன் நடந்துகொண்டதை 2கொரி 2:1-14 இல் பவுல் உறுதிப்படுத்துகிறார். ஊழியத்தில் இந்தத் தகுதி ஏன் அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கிறது? பவுல் தன் பயணத்திட்டத்தை மாற்றினார் என்கிற உண்மையானது கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம்பற்றி நமக்கு என்ன சொல்கிறது? தேவைப்படும்போது மாற்றங்களுக்குத் தயாராக இருப்பது ஏன் முக்கியம்?
- 3 பவுல் தன் ஊழியத்தில் மிகுந்த மனவேதனையையும் கவலையையும் சந்தித்தார். சபைத் தலைவர்களும் மற்ற மனிதர்களைப்போலவே துயரங்களுக்கு ஆளாகக்கூடிய மனிதர்கள்தான் என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அவர்களுடைய பணியை எளிதாக்குவதற்கு சபை உறுப்பினர்கள் என்ன செய்யலாம்?
- 4 பவுல் கிறிஸ்துவுக்குள் தனக்குக் கிடைத்த வெற்றியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குமுன், தன் அமைதியற்ற நிலையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். 2கொரி 2:13,14. அவரால் எவ்வாறு ஒரே நேரத்தில் தன் பலவீனத்தைப்பற்றியும், பலத்தைப்பற்றியும் பேச முடிந்தது? நாம் எவ்வாறு அதைச் செய்யலாம்?

இளமையிலேயே தொடங்கும் ஊழியம்

காதி லிச்சென்வால்டர்

லெபனானில் ஊழியராகப் பணியாற்றி வரும் மைரன் ஐசெமிங்கர், “நான் சிறுவனாக இருந்தபோது எரிக் பி. ஷேறின் கதைகள் அனைத்தையும் வாசித்திருக்கிறேன்; ஆனால், என்னாலும் ஒரு ஊழியனாக முடிபம் என்று எனக்கு ஒருபோதும் தோன்றியதில்லை” என்றார்.

1970 களின் பிற்பகுதியில், மைரனின் சகோதரி ஜப்பானில் ஆங்கில ஆசிரியையாக தன்னார்வத் தொண்டு செய்வதற்கு ஒரு வருடம் விடுப்பு எடுத்தார். கல்லூரியில் இறையியல் துறையில் ஒரு வருடம் படித்த பிறகு, மத்திய கிழக்கில் தான் தன்னார்வத் தொண்டு செய்ய விரும்புவதாக மைரன் தெரிவித்தார். அதுவே அவர் தன் வாழ்நாளின் எஞ்சியபகுதி முழுவதையும் செலவழிக்கவிருந்த ஒரு முடிவாக அமைந்தது.

“வேதாகம இடங்களை நேரில் சென்று பார்ப்பது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். அதுமட்டுமல்லாமல், அது எனக்கு சில பயனுள்ள ஊழிய அனுபவங்களைத் தரும் என்றும் கருதினேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாகவே பெற்றேன். அந்த ஆண்டில், உலகத்தைப்பற்றிய என் பார்வை மாறத் தொடங்கியது. அங்கு மற்றொரு கலாச்சாரத்தையும், மற்றொரு சிந்தனை முறையையும்பற்றி அறிந்துகொண்டேன். நான் என் மாணவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களின் கதைகளைக் கேட்டேன், அவர்களின் தனிப்பட்ட துயரங்களைக் கண்டேன். மற்றொரு நபரின் கோணத்தில் இருந்து வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினேன். மக்களை நேரில் சந்தித்து அவர்கள்மீது அன்பு செலுத்தும் வரை, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின்ரைப்பற்றி தவறாக எடைபோடுவது எவ்வளவு எளிது என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன்” என்று மைரன் கூறுகிறார். வெளிநாடுகளில் தேவனுக்காக நீண்டகாலம் ஊழியம்செய்ய தான் அழைக்கப்படுவதை உணரத்தொடங்கினார்.

அந்தச் சமயத்தில், மாற்று-கலாச்சார போதகர்களுக்கான தேவை அதிகமாக இல்லை; ஆனால் உலகளாவிய சபையானது ஊழியங்களுக்காகப் பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்தால், அந்த நிதியை நிர்வகிக்க நிதி அதிகாரிகள் தேவைப்படுவார்கள் என்று மைரன் தீர்மானித்தார். அவர் மீண்டும் கல்லூரியில் சேர்ந்தபோது, வணிகவியலை இரண்டாவது பாடமாகப் படித்தார். இது அவரது வாழ்க்கையின் திசையைத் தீர்மானித்த மற்றொரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

ஒரு சபைத்தலைவர் மைரனுக்குச் சொன்ன ஆலோசனையும் அவரது மனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது: “நீ ஒரு வெளிநாட்டில் ஊழியம் செய்ய விரும்பினால், நீ திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்ணும் அதே தரிசனத்தைப் பெற்றிருப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்!” மைரனும் கேண்டலஸும் திருமணம் செய்த சமயத்தில், அவரது மனைவியான கேண்டல் அமெரிக்காவை விட்டு வெளியேறியதே இல்லை. ஆனாலும் அவர் சம்மதித்தார். அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து வெளிநாட்டில் ஊழியம் செய்ய வாய்ப்பு கிடைப்பதற்காகக் காத்திருந்தனர்.

ஒருநாள், ஜெனரல் கான்ஃபரன்ஸ் அதிகாரி ஒருவர் மைரனிடம், மத்திய கிழக்கில் பொருளாளர் பதவி காலியாக இருப்பதாகக் கூறினார். விரைவில், மைரனும் கேண்டலஸும் எகிப்து ஊழியக்கள அலுவலகத்தில் ஒரு குடியிருப்பில் குடியேறினர். “ஊழியத்தின் முன்னணியில் இருப்பதை ரசித்தேன், நிதி ஆதாரங்கள் குறைவாக இருந்த இடங்களில் என் பங்களிப்பை வழங்குவதை விரும்பினேன். சவாலாக இருந்தபோதிலும், என்னால் ஏற்படுத்த முடிந்த மாற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன்” என்று மைரன் கூறுகிறார்.